

גם הצד השני של המיפוף היה ריק. כל המקומות פתוחים. בבית הלבו, אותו מיבנה מפורסם שבו קיימו בגין וסאדאת את פגישתם. בחורש שלפני הבהירות האחרון נות, עסק פועל בציחצוח החלונות הגדור לים.

למטה יש בר נוסף, פתוח, הפונה לים. השולחנות מסודרים, ועליהם מסות אדומות נקיות. ארבעה כיסאות קש סביב כל שולחן, ואיש לא יושב בהם.

שם פגשנו את המצרית השניה העובדת בחוף. היא גרה ביחד עם אמאן, בדירה בעיר אופירה, והן שתי הנשים הערביות היחידות העובדות בעיסקי המלונאות והברי.

רצינו לאכול, אבל פרט לכמה קופסות של קרקרים, מלוחים ומתוקים, היו גם כאן הר מדפים ריקים.

אוכל אפשר לקבל רק בבתי-המלון, הסבי רן לנו, וגם שם לא תמיד יש מסטיק, לא

במרכז העיר, מול הסופרמרקס והחנויות, ברחבה שהיתה ריקה, בנו התושבים החדשים מיסגד ירוק מעץ. מחצלות קש פרושות על הריצפה למתפללים. חוץ מהמיסגד הכל נשאר כמו בעבר.

זו'יסגד החדש

שארם, ודיברנו על הלינה במקום, אמר פלוגי שבמיקרה הכי גרוע, אם לא יהיה היכן לישון, הוא זוכר בדיוק היכן החביא את המפתח לדירה שלו באופירה, ונוכל לישון שם.

הסתבר שהמצרים החליפו את כל המני עולים לדירות ושמו חדשים.

לא מזניחים את הגינות

פתח ביתו של אלכס — או מה שהיה ביתו — היתה כתובת. באר תיות גדולות באנגלית היה כתוב השם סעיד.

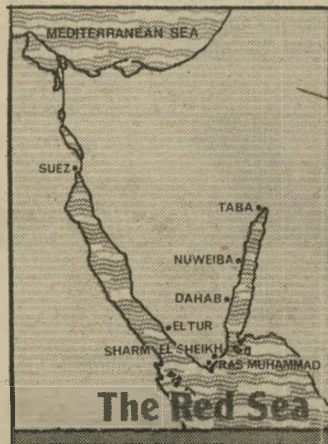
אלכס דפק על הדלת. איש לא היה ב בית. הוא ניסה לראות אם יש מפתח ב ארון-החשמל. המקום שבו היה משאיר תמיד מפתח לחברים הנוטים ללון, ולא היה מפתח.

הצצנו בעד החלון אל חדרה-שינה. הי חדר היה ריק, פרט למיטה. שנראתה כמו מיטת-סוכנות ושעמדה בצד החדר. המיטה לא היתה מסודרת. כמו חדר של רווק, הגר לבדו ובא הביתה רק כדי לישון.

המשכנו לדירתו של פלוגי. את הדירה שלי אפשר להכיר לפי שיחה-הליפות שגדל שם. שיח שאני שתלתי השקיתי, אמר פלוגי, ואכן, שיחה-הליפות היה שם, גדל והתפתח יפה. לא מוניחים אותו כאן.

שמתי לב שכמעט ליד כל דירה היתה גינה קטנה ומטופלת, ירוקה. גם התושבים החדשים של המקום משקיעים תשומת לב.

על דלת הדירה ישנו עדיין כל המדבי קות שהדביק פלוגי, מכל מיני מועדוני

SINAI EGYPT

THE ONLY PLACE IN THE WORLD WHERE YOU CAN FIND THE FOUR MAGNIFICENT 'S' AT ONE PLACE

SUN SEA SAND SPORT

ENJOY THE RED SEA AND THE ADABA GULF. THE WORLD FAMOUS UNDERWATER AQUARIUM A PARADISE FOR DIVERS AND UNDERWATER PHOTOGRAPHERS.

WE INVITE YOU TO ENJOY A PERMANENT SPRING IN:

SHARM EL SHEIKH DAHAB NUWEIBA

WHERE THE SUN WINTERS

SHARM EL SHEIKH

MARINA HOTEL

- ON THE RED SEA
- 78 AIRCONDITIONED ROOMS
- 30 AIRCONDITIONED BUNGALOWS WITH PRIVATE BATH
- RESTAURANT, DISCO, BAR
- SERVICES OF DIVING CLUB
- INTERNATIONAL TELEPHONE SERVICE

AQUAMARINE

- ON THE RED SEA
- 30 AIRCONDITIONED BUNGALOWS WITH SHARING BATHS
- RESTAURANT, DISCO, BAR
- SERVICES OF DIVING CLUB

CLIFF TOP VILLAGE

- IN THE TOWN OF SHARM EL SHEIKH
- 27 AIRCONDITIONED BUNGALOWS SURROUNDED WITH GARDENS ALSO WITH PRIVATE BATH
- RESTAURANT, DISCO, BAR

SPORT FACILITIES

IN SHARM EL SHEIKH DAHAB - NUWEIBA

DIVING

SHARM EL SHEIKH THREE WELLS EQUIPPED DIVER CENTRAL

ADJACENT OPERATES INTERNATIONAL

DIVING CENTRE

AQUAMARINE DIVING SERVICE

RED SEA DIVING CENTRE

A DAHAB DIVERS INTERNATIONAL DIVER CENTRE

WATER SPORTS

SHARM EL SHEIKH WATER SPORTS CENTRE

SHARM EL SHEIKH WATER SPORTS CENTRE

SHARM EL SHEIKH WATER SPORTS CENTRE

SHARM EL SHEIKH WATER SPORTS CENTRE

מציניים אתרי-התיירות בים האדום: שארם-אל-שייח', דהב, נואיבה ומאבה. סאבה מופיעה בספרה זו כאתר מצרי לכל דבר. ישנה רשימת בתי-המלון בשארם ומרכזי הצליה והספורט הימי.

המצרים הדפיסו פרוספקטים חדשים לדרום-סיני, בכמה שפות. הם מתארגנים כדי למשוך מחדש את התיירים. כאן

הזמנה לשארם

נותרה לנו ברירה אלא להתגמל על המון שסחבנו איננו מאילת, וללכת לישון.

מנעולים חדשים

ב בוקר התעוררנו לתוך מיפוף נעי מן, והנוף המשגע הזה לא השתנה כלל. המים היו שקטים והחוף נקי וריק. נסענו לאופירה לתקן את הגלגל. מעניין שלאורך כל הדרך, מאילת לשארם, טרחו המצרים למחוק את כל השמות בעברית. אולם באנגלית נשאר השם אופירה בשלט.

הגענו העירה, לאיזור המוסכים. את המר סכים מחזיקים עכשיו הברווים. אתם הברווים, שהיו כאן קודם ועבדו כפועלים אצל הבעלים הישראליים, קיבלו עכשיו את הבעלות על המקום.

פגשנו אותם, קבוצה של ארבעה בדרווים, יושבים בצילו של מה שהיה פעם איזשהו מיבנה צבאי. בעל כתובת גדולה בעברית. ושותים תה של בוקר. ברגע שהכירו את פלוגי ואלכס קמו בשימחה ללחץ ידיים ולומר שלום. התיישבנו לשתות תה.

בזמן עבר הכל היה אחרת. אמר אחמד בעברית, "עכשיו כשהמצרים באו, אנחנו לא עושים כלום. אין עבודה, המיטרה מסרידה אותנו כל הזמן, הם מבקשים נניירות, לא נותנים רשימות למכונות".

"כשהישראלים היו, היה עניין מסביב, אומרים הברווים, ושולחים מבט עצוב לכי וכן המיבנים שנתרו ריקים. הם שכחו שלפני בוא הישראלים, היה המידבר שומם לחלוטין. כבישים לא היו ותיר לבן לא נראה בשטח.

את המרסו מנהל מובארכ, בדווי פיקח מאל-טור. הוא לא היה במקום: "גללק לחקירה במיטרה". הסביר לנו בן-אחיו שישב שם, "יחזור עוד מעט".

בדווים במרנו הפלאפל

יושבים שם הברווים והם מחזיקים את המקום. שיבעה חודשים אחרי כניסת המצרים, ועדיין נותרו שרידי כתובות בעברית. הברווים יושבים באפס מעשה. עוברים מבית-קפה אחד לשני.

חנות הנמ צאת מחנה לעיר שארם-אל-שייח' (אופירה), שהיתה בבעלות ישראלית. עכשיו